

START

AZ IRODALOM VISSZAVÁR III. VALAHA RÉG, EGY MESSZI-MESSZIGALAXISBAN...

KULTURÁLIS VÁKUUM

Nehéz idők járnak a lázadókra: a Galaktikus Irodalom a kultúra más területeivel összevetve sem bírja már az Erő hatalmát. Ritka kivétel, ha nem ütköznek ki rajta a Sötét Oldal stigmái: céljainak és tartalmának következetlensége, az eredetiség kihívó hiánya, a közönséggel kötött felületes, kalmár viszony.

A Kereskedelmi Szövetség még nem teljesen életképtelen: képes a múlt kulturális értékeinek valamelyes átvilágítására, „szolid, polgári” állólámpafényben, hogy az ember szinte érzi fenéke alatt a bőrfotelt egy könyvtárszoba sarkában. Az egész kissé képeskönyvszerű, és a címlapon ott van a megnyugtató felirat, hogy klasszikus művet olvasunk.

Az Irodalmi Szenátusban azonban már felharsan egy-egy lázadó hang: „De mi képviseli a jelenidejűséget? A jelen kultúráját, azt a művészetet, amely nem interpretál, nem egyszerűen „műveltség”, hanem jelen idejű

teremtés, eleven kudarc vagy siker, társadalmi-politikai kérdések reflektora, erkölcsi beidegződések próbaköve, vizuális szenzáció; amely felháborodást vagy lelkesedést, de mindenképp meglepetést kelt, és megajándékozza közönségét azzal az érzéssel, amit minden nagy találkozástól várunk: hogy megváltoztunk.”

Felkelők egy kicsiny csoportja elhatározza, hogy történeteit kitágítja egy izgalmas, de elfeledett titkos dimenzióval: a képzelettel. Egyik első sikeres akciójuk, hogy kijelentik: egyedül az ember az, aki inkább él a nincsből, mint abban, ami van, ami jelen pillanat. S a Felkelőket az érdeklő igazán, ami nincs: ami volt, vagy ami lehetne. Ami célt pedig kitűznek maguk elé: mesét, szimbólumokat teremteni, és jelképeket megfejteni...

Túl látni valamiképpen azon, ami előttük van.